

FINANCES ENTITATS

728.000

clients tenia Triodos Bank España el 2020 per gestionar 2.200 milions d'euros i finançar-ne més de 1.600

La banca ètica busca un perfil propi

Mikel García-Prieto, director general de Triodos Bank España

BEGONA RIVAS

Entitats com Triodos Bank van obrir una via de compromís que ara explora la banca tradicional

Ramón Álvarez

Sostenibilitat, equitat, bon govern... són tendències que han arribat al món dels negocis i de la banca per quedar-se. Sobretot després que el 2019, just abans de la pandèmia, 130 bancs de tot el món firmessin un acord en matèria de sostenibilitat amb els principis de banca responsable alineats amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'ONU i amb l'Acord de París pel clima. Per arribar-hi, tot i això, alguns ja havien recorregut un llarg camí i des que el 1971 es va llançar el primer fons socialment responsable als Estats Units són molts els que han demostrat que, donant suport a aquest tipus d'iniciatives guiades per la responsabilitat social i mediambiental, també es poden guanyar diners.

Es el cas de Triodos Bank, una entitat financera amb quatre dècades d'història que fa 15 anys va obrir la seva primera oficina a Espanya, a Barcelona. Des d'aleshores ha aconseguit atrapar els 728.000 clients que tenia el 2020 i gestionar en aquell exercici més de 2.200 milions d'euros, a més de finançar-ne més de 1.600, amb un 16% d'increment respecte a l'any anterior. Xifres modestes al costat de les de les principals entitats financeres espanyoles però que reflecteixen la viabilitat del model i, sobretot, la confiança

de clients i inversors.

Tot i això, ni Triodos ni els 56 bancs de tot el món que conformen l'Aliança Global per a una Banca amb Valors poden competir per oferta i per rendibilitat amb la banca tradicional, que ara també els amenaça amb els seus nous productes responsables. "Que les coses ara vagin pel camí que fa dècades que recorrem ens congratula i ens consolida, perquè per nosaltres mateixos, com a banc mitjà, no anàvem a aconseguir que les coses canviessin. Que els grans apostin per aquest tipus de productes demostra que la banca amb valors és possible, viable i rendible", explica Mikel García-Prieto, director general

DADA

130

Bancs de tot el món van firmar el 2020 un acord en matèria de sostenibilitat amb els principis de banca responsable alineats amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible

de Triodos Bank España.

Si fins ara a l'entitat li havia tocat remar per crear sota els seus rigorosos paràmetres de responsabilitat productes atractius amb els quals competir i completar l'oferta de qualsevol altre banc, com unes innovadores hipoteses verdes –de les quals no disposaven–, ara la lluita és per continuar mantenint aquell perfil propi, passar de ser banca de nínxol a referent. Tornant a apel·lar a la consciència més que a la rendibilitat.

"Les finances sostenibles són a l'agenda, se'n parla molt, però continuem sent els únics en què la distància entre la paraula i les accions no existeix", prossegueix García-Prieto. "La ràtio d'actius verds sobre el balanç de la banca en general és d'un 7%, en el nostre cas és del 100%. Avui dia, la banca tradicional apel·la a millorar l'impacte negatiu de l'economia sobre l'home o el medi ambient, però no se centra a combatre'l, com nosaltres".

Queda per veure si aquesta conscienciació cada vegada més gran i l'evolució legislativa i del mateix marc regulador cap a la inversió responsable juga o no a favor de la banca ètica, com planteja Joaquín Maudos, especialista en mercats financers. "La banca ètica té un seriós rival, que és precisament la resta del sector bancari, que ara ha entrat en la seva veta de mercat, si bé el creixent interès dels clients per aquest tipus d'inversió expandeix enormement el mercat potencial", assenyalava.

El client, cada vegada més conscient i més ben informat, tindrà l'última paraula. ●

=====
"La ràtio d'actius verds de la banca és del 7%; per a nosaltres del 100%", diu García-Prieto

●●=====
Catalunya al capdavant

Catalunya s'ha convertit en el primer mercat espanyol de Triodos amb gairebé 64.000 clients, un 36,5% del total. L'entitat ha finançat amb 415 milions d'euros a Catalunya projectes del que anomena "economia real" en projectes d'agricultura i alimentació ecològiques, energies renovables, inserció social i cultura.

Beltrán Sánchez

Director de Preus de Transferència a Bové Montero i Associats

Tributació internacional

La crisi del 2008 va generar un tsunami a les regles de tributació internacional que va atacar els instruments de planificació fiscal que es beneficiaven de la incoherència en les normes entre estats. No obstant això, la majoria no eren errors en els sistemes tributaris, sinó ganxos comercials per atreure companyies a tributar als seus territoris, tal com fan les mateixes empreses amb els consumidors amb les seves ofertes. Demanar una companyia que no aprofités aquestes normes és com requerir un consumidor que desaprofiti les ofertes temptadores i lícites del banc X, perquè la seva entitat de sempre necessita aquells diners.

Les ingents necessitats de fons que es van generar després d'aquella crisi financera i econòmica van fer saltar pels aires tots aquests mecanismes i estratègies comercials i es va arribar a una entesa en matèria de tributació internacional com poques vegades havia passat abans. En el context de la recent reunió del G-7, hi ha una sensació de *déjà vu*. I els estats, després del tremend esforç realitzat durant l'últim any i mig per pal·liar els efectes econòmics i socials generats per la covid, s'enfronten altre cop a una gegantina necessitat de recaptació de fons.

Des de fa uns anys, l'OCDE ha treballat en els anomenats pilars 1 i 2, que ja provaven d'abordar aquests mateixos reptes, però l'avenç ha estat molt lent. Prova d'això és que molts països, Espanya també, ja havien començat a impulsar de manera unilateral els seus impostos digitals com una fórmula diferent de donar resposta al mateix problema. Tot i això, la cimera de les grans economies sembla haver-

L'inici Els reptes d'implementació d'aquesta reforma a escala global són titànics, però els fonaments ja estan posats

posat fi a aquesta falta d'impuls. Caldrà esperar el G-20 de juliol, però ara es percep una voluntat clara per a la creació d'un marc de tributació internacional per a les grans multinacionals. Els reptes d'implementació d'aquesta reforma són titànics, però els fonaments ja estan posats: s'advoca per una tributació mínima per país d'un 15% i per drets sobre

almenys un 20% del benefici que superi un 10% de marge en aquells països on les companyies facin negoci.

El primer dels punts ha generat molts de més titulars. No obstant això, és pel que fa a la segona mesura on amb probabilitat cal una reforma de més calat i on més incògnites sorgeixen. Els sistemes comptables a què sotmeten els seus comptes les empreses no estan harmonitzats al 100% en el pla internacional i, sovint, el marge a què es refereix el G-7 no està reflectit en els estats comptables.

Es aviat encara per anticipar res sobre la implementació de les mesures necessàries per generar aquest nou marc de tributació internacional, però caldrà estar molt pendents de com s'aconsegueix equilibrar la seguretat jurídica, la justa tributació i la resta de normatives i obligacions que componen el sistema tributari espanyol. |